

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 64

Rozeslána dne 21. října 1993

Cena Kč 5,10

O B S A H:

260. Zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
261. Vyhláška České národní banky o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun k prvnímu výročí schválení Ústavy České republiky
262. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a Rakouskou spolkovou vládou o hospodářské, průmyslové, technické a technologické spolupráci
- Redakční sdělení o opravě chyby v zákonu č. 160/1993 Sb.

260

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, se změnami a doplňky provedenými zákonem České národní rady č. 10/1993 Sb. a zákonem č. 160 /1993 Sb.

ZÁKON

o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

§ 1

Tento zákon upravuje pojistné na sociální zabezpečení, které zahrnuje pojistné na důchodové zabezpečení a pojistné na nemocenské pojištění, a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné“).

§ 2

Pojistné je příjmem státního rozpočtu České republiky. Příjmem státního rozpočtu České republiky jsou též penále (§ 20), přírážka k pojistnému na so-

ciální zabezpečení (§ 21) a pokuty (§ 22) ukládané podle toho zákona.

§ 3

Poplatníci pojistného

(1) Pojistné jsou povinni platit tyto poplatníci:

- a) organizace, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické nebo fyzické osoby, které zaměstnávají více než 25 zaměstnanců, anebo sice méně, avšak evidenci mezd pro ně vede jiná fyzická nebo právnická osoba, která zaměstnává více než 25 zaměstnanců,

- b) malé organizace, jimž se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické nebo fyzické osoby, které zaměstnávají alespoň jednoho zaměstnance a nesplňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zaměstnanci, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí
 1. pracovníci v pracovním poměru,
 2. pracovníci činní v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak není takto označen nebo nemá všechny náležitosti předepsané pro vznik pracovního poměru,
 3. pracovníci činní na základě dohody o pracovní činnosti,
 4. členové družstev, jestliže nejsou v pracovním vztahu k družstvu, ale vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jim odměňováni,
 5. společníci společnosti s ručením omezeným a komanditisté komanditní společnosti, jestliže nejsou v pracovníprávním vztahu k této společnosti, ale vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností odměňováni,
 6. poslanci zákonodárných sborů,
 7. členové obecních zastupitelstev, kteří vykonávají funkci dlouhodobě uvolněných členů obecního zastupitelstva,
 8. interní vědeckí aspiranti,
 9. dobrovolní pracovníci pečovatelské služby,
 10. pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních,
 11. osoby ve výkonu trestu odnětí svobody,
 12. občané se změněnou pracovní schopností připravující se na pracovní uplatnění, pokud jsou účastni nemocenského pojištění (zabezpečení)

podle předpisů o nemocenském pojištění (zabezpečení),¹⁾

- d) osoby samostatně výdělečně činné, pokud jsou podle předpisů o sociálním zabezpečení účastny nemocenského a důchodového zabezpečení, a to i za své spolupracující osoby.²⁾

(2) Občané, kteří vykonávají v cizině zaměstnání uvedená v § 8 odst. 1 písm. a) až d) a g) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, a mají trvalý pobyt na území České republiky, mohou platit za dobu takového zaměstnání pojistné na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti; přitom však nelze platit jen pojistné na důchodové zabezpečení nebo jen příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

§ 4

Pojistné

Výše pojistného se stanoví procentní sazbou z vyměřovacího základu zjištěného za rozhodné období.

§ 5

Vyměřovací základ

(1) Vyměřovacím základem

- a) zaměstnanec je úhrn příjmů zúčtovaných mu organizací nebo malou organizací v souvislosti s výkonem zaměstnání, které zakládá účast na nemocenském pojištění, s výjimkou nezapočítatelných příjmů, jimiž jsou:

¹⁾ Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb., zákona č. 58/1964 Sb., zákona č. 65/1965 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., zákona č. 88/1968 Sb., zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., zákona č. 73/1982 Sb., zákona č. 148/1983 Sb., zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 51/1987 Sb., zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 306/1991 Sb. a zákona ČNR č. 582/1991 Sb.

Zákon č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 141/1965 Sb., zákona č. 116/1967 Sb., zákona č. 89/1968 Sb., zákona č. 161/1968 Sb., zákona č. 106/1971 Sb., zákona č. 121/1975 Sb., zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., zákona č. 148/1983 Sb., zákona č. 57/1984 Sb., zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 51/1987 Sb., zákona č. 103/1988 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 51/1991 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., zákona ČNR č. 582/1991 Sb. a zákona č. 235/1992 Sb.

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění vyhlášky č. 155/1983 Sb., vyhlášky č. 79/1984 Sb., vyhlášky č. 135/1984 Sb., vyhlášky č. 59/1987 Sb., vyhlášky č. 148/1988 Sb., vyhlášky č. 123/1990 Sb. a vyhlášky č. 263/1990 Sb.

§ 10 odst. 2 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, ve znění zákona č. 118/1992 Sb. (úplné znění č. 452/1992 Sb.).

Vyhláška Ústřední rady odborů a Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 141/1958 Ú.l., o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení odsouzených, ve znění vyhlášky č. 155/1983 Sb., vyhlášky č. 263/1990 Sb. a zákona ČNR č. 582/1991 Sb.

²⁾ § 61 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 260/1990 Sb. a zákona č. 306/1991 Sb.

§ 145b odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a zákona ČNR č. 582/1991 Sb.

1. odstupné³⁾ poskytované při skončení pracovního poměru a odchodné,⁴⁾
 2. plnění věrnostní, popřípadě stabilizační povahy,⁵⁾
 3. náhrady výdajů poskytované zaměstnancům v souvislosti s výkonem zaměstnání,⁶⁾
 4. náhrady škody,⁷⁾
 5. odměny vyplacené podle zákona o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích,⁸⁾
 6. naturální požitky, s výjimkou naturální mzdy, a jiná obdobná plnění, popřípadě finanční náhrady za neodebrané naturální požitky,
 7. náhrada mzdy⁹⁾ při výkonu služby v ozbrojených silách a civilní služby,
- b) organizace a malé organizace je částka odpovídající úhrnu vyměřovacích základů jejích zaměstnanců,
- c) osoby samostatně výdělečně činné je částka, kterou si sama určí, ne však méně, než 35 % příjmu ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení;¹³⁾ za příjem se považuje i podíl na společných příjmech.¹⁴⁾ U společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti se za příjem uvedený ve větě první považuje podíl připadající na něj podle společenské smlouvy ze základu daně za společnost.¹⁵⁾ Je-li osoba samostatně výdělečně činná současně též spolupracující osobou, považuje se za příjem ze samostatné výdělečné činnosti též její podíl na společných příjmech podle písmene d),
- d) spolupracující osoby je částka, kterou určí osoba samostatně výdělečně činná, ne však méně než 35 % podílu spolupracující osoby na společných příjmech po odpočtu výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení,¹³⁾
- e) občana uvedeného v § 3 odst. 2 je částka, kterou si sám určí, nejméně však měsíčně dvojnásobek částky minimální mzdy pracovníků v pracovním poměru odměňovaných měsíční mzdou, která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém se pojistné platí.
- (2) Vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné nemůže být nižší než šestinásobek minimální mzdy; to neplatí, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou, která aspoň po polovinu doby výkonu samostatné výdělečné činnosti v rozhodném období (§ 6 odst. 2 věta první) je účastna nemocenského pojištění již z jiného důvodu, nebo je poživatelem starobního nebo invalidního důchodu. Vyměřovací základ podle předchozí věty se sníží o částku rovnající se polovině minimální mzdy za každý kalendářní měsíc v rozhodném období, v němž po celý kalendářní měsíc netrvalo nemocenské pojištění osoby samostatně výdělečně činné, nebo po celý kalendářní měsíc byla osoba samostatně výdělečně činná uznána neschopnou práce, byla jí nařízena karanténa podle předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem, vykonávala službu v ozbrojených silách (civilní službu) nebo jí náležela peněžitá pomoc v mateřství (peněžitá pomoc). Vyměřovací základ může činit nejvýše 486 000 Kč. Minimální mzdou se zde rozumí částka minimální mzdy pro pracovníky v pracovním poměru odměňované měsíční mzdou,²⁶⁾ která platí k 1. lednu kalendářního roku, ve kterém je splatný doplatek pojistného (§ 14a odst. 5). Ustanovení předchozích vět platí obdobně pro vyměřovací základ spolupracující osoby.

§ 6

Rozhodné období

(1) Rozhodným obdobím, z něhož se zjišťuje vyměřovací základ, je kalendářní měsíc, za který se pojistné platí, pokud se dále nestanoví jinak.

³⁾ Zákon č. 195/1991 Sb., o odstupném poskytovaném při skončení pracovního poměru.

§ 5 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci.

⁴⁾ Např. § 114 zákona ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky.

⁵⁾ Např. zákon č. 62/1983 Sb., o věrnostním přídavku horníků, vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí ČSR a ministerstva zemědělství a výživy ČSR č. 62/1970 Sb., o poskytování náborových příspěvků a jiných výhod doosídlencům ve vymezeném území pohraničí, ve znění vyhlášky č. 69/1986 Sb.

⁶⁾ § 131 zákoníku práce.

⁷⁾ § 187 až 206 zákoníku práce.

⁸⁾ Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

⁹⁾ § 125 zákoníku práce.

¹³⁾ § 7 odst. 3 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

¹⁴⁾ § 12 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 157/1993 Sb.

¹⁵⁾ § 13 odst. 1 a 3 zákona ČNR č. 586/1992 Sb.

²⁶⁾ § 2 odst. 1 písm. b) nařízení vlády ČSFR č. 53/1992 Sb., o minimální mzdě.

(2) U osoby samostatně výdělečně činné a u spolupracující osoby je rozhodným obdobím kalendářní rok, za který se pojistné platí. Provozuje-li tato osoba zemědělskou výrobu, hospodaření v lesích a na vodních plochách, anebo vykonává-li uměleckou nebo jinou tvůrčí činnost na základě zákona o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon)¹⁶⁾ nebo vykonává-li činnost restaurátora kulturních památek a sbírkových předmětů, je rozhodným obdobím období, po které takovou činnost vykonávala, nejvýše však období posledních tří kalendářních roků, včetně kalendářního roku, za který se pojistné platí. Podmínkou je, že o to požádá nejpozději při předložení výpisu z daňového přiznání za kalendářní rok, za který se pojistné platí.

§ 7

Sazby pojistného

(1) Sazby pojistného z vyměřovacího základu činí:

- a) u organizace a malé organizace 27 %, z toho 3,6 % na nemocenské pojištění, 20,4 % na důchodové zabezpečení a 3 % na státní politiku zaměstnanosti,
- b) u zaměstnanců 9 %, z toho 1,2 % na nemocenské pojištění, 6,8 % na důchodové zabezpečení a 1 % na státní politiku zaměstnanosti,
- c) u osob samostatně výdělečně činných a spolupracujících osob 36 %, z toho 4,8 % na nemocenské pojištění, 27,2 % na důchodové zabezpečení a 4 % na státní politiku zaměstnanosti,
- d) u občanů uvedených v § 3 odst. 2 31,2 %, z toho 27,2 % na důchodové zabezpečení a 4 % na státní politiku zaměstnanosti.

(2) Přesáhne-li skutečný přírůstek průměrné nominální mzdy za všechny podnikatelské subjekty přírůstek cen o více než 5 %, činí u organizace nebo malé organizace, která své zaměstnance odměňuje podle zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výděлку, sazba pojistného z vyměřovacího základu podle odstavce 1 písm. a) 30 %, z toho na státní politiku zaměstnanosti 6 %. Přírůstek průměrné nominální mzdy i přírůstek cen je přírůstkem zjišťovaným čtvrtletně Českým statistickým úřadem proti stejnému období minulého roku.

(3) Vláda České republiky stanoví nařízením, od kterého kalendářního měsíce a po jakou dobu organizace nebo malá organizace uvedená v odstavci 2 platí pojistné ve výši podle odstavce 2.

(4) Pojistné se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

Odvod pojistného

§ 8

(1) Organizace a malá organizace je povinna odvádět i pojistné, které je povinen platit zaměstnanec. Pojistné odvedené za zaměstnance srazí organizace nebo malá organizace z jeho příjmů zúčtovaných mu v souvislosti s výkonem zaměstnání.

(2) Organizace a malá organizace je povinna sama vypočítat pojistné, které je povinna odvádět.

§ 9

(1) Organizace odečte úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění a rodičovského příspěvku od pojistného, které je povinna odvádět, a rozdíl odvede na účet České správy sociálního zabezpečení.

(2) Částka pojistného podle odstavce 1 se platí za jednotlivé kalendářní měsíce a je splatná v den, který je v organizaci určen pro výplatu mezd a platů za příslušný měsíc. V organizacích, kde je výplata mezd a platů rozložena na různé dny, je dnem splatnosti pojistného poslední den této výplaty za uplynulý kalendářní měsíc. Není-li tento den určen, je pojistné splatné nejpozději do osmi dnů po uplynutí kalendářního měsíce, za nějž se odvádí.

(3) Ve lhůtě uvedené v odstavci 2 předloží organizace České správě sociálního zabezpečení přehled o zúčtovaných dávkách nemocenského pojištění a rodičovském příspěvku, o výši vyměřovacího základu, o výši pojistného, které je povinna odvádět, a o rozdílu mezi pojistným a zúčtovanými dávkami nemocenského pojištění a rodičovským příspěvkem s uvedením dne platby tohoto rozdílu a čísla účtu, z něhož byla platba rozdílu provedena.

(4) Je-li úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění a rodičovského příspěvku vyšší než pojistné, které je organizace povinna odvést, požádá organizace Českou správu sociálního zabezpečení o úhradu rozdílu. Česká správa sociálního zabezpečení je povinna uhradit rozdíl do osmi dnů od obdržení žádosti o úhradu a přehledu údajů podle odstavce 3.

§ 10

Malá organizace je povinna odvést pojistné za kalendářní měsíc na účet České správy sociálního zabezpečení v den, který určila pro výplatu mezd a platů za příslušný měsíc. V malé organizaci, kde je výplata mezd a platů rozložena na různé dny, je dnem splatnosti pojistného poslední den této výplaty za uplynulý kalendářní měsíc. Není-li tento den určen, je pojistné

¹⁶⁾ Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb. a zákona č. 468/1991 Sb.

splatné nejpozději do osmi dnů po uplynutí kalendářního měsíce, za nějž se odvádí. Ve lhůtě uvedeně v předchozích větách předloží malá organizace příslušné okresní správě sociálního zabezpečení¹⁷⁾ přehled o vyměřovacích základech u jednotlivých zaměstnanců za rozhodné období a údaj o úhrnné výši pojistného s uvedením dne platby pojistného a čísla účtu, z něhož byla platba provedena.

§ 11

Organizace nebo malá organizace, ve které je odsouzený zařazen k výkonu prací, je povinna odvádět za každý kalendářní měsíc příslušnému nápravně výchovnému ústavu spolu se mzdou za práci odsouzeného i pojistné, které je povinna platit [§ 7 odst. 1 písm. a)]. Nápravně výchovný ústav odečte úhrn dávek nemocenského pojištění vyplacených odsouzeným od pojistného, které je povinen za odsouzené odvádět (§ 8 odst. 1), a ve lhůtě uvedené v § 9 odst. 2 odvede částku pojistného na účet České správy sociálního zabezpečení. Ustanovení § 9 odst. 3 a 4 platí obdobně.

§ 12

Na právního nástupce organizace nebo malé organizace přechází povinnost platit pojistné za dobu nejvýše 10 roků nazpět ode dne, kdy se stal právním nástupcem. Příslušná okresní správa sociálního zabezpečení¹⁸⁾ je povinna na žádost takového právního nástupce vykázat evidovanou výši dlužného pojistného.

§ 13

Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit pojistné za sebe a své spolupracující osoby a odvádět je odděleně na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.¹⁹⁾

§ 14

(1) Osoba samostatně výdělečně činná platí pojistné formou záloh na pojistné a doplatku pojistného, pokud se dále nestanoví jinak. Kde se v dalších ustanoveních hovoří o pojistném, rozumějí se tím podle povahy věci též zálohy na pojistné a doplatek pojistného.

(2) Zálohy na pojistné se platí na jednotlivé celé kalendářní měsíce. Výše zálohy na pojistné se stanoví procentní sazbou uvedenou v § 7 odst. 1 písm. c) z měsíčního vyměřovacího základu. Výši měsíčního vyměřovacího základu určí osoba samostatně výdě-

lečně činná sama; vykonávala-li samostatnou výdělečnou činnost v předcházejícím kalendářním roce, činí výše měsíčního vyměřovacího základu nejméně průměr, který z vyměřovacího základu určeného podle § 5 odst. 1 písm. c) nebo d) a odst. 2 pro stanovení pojistného za předcházející kalendářní rok připadá na jeden kalendářní měsíc s tím, že se přihlíží jen k těm kalendářním měsícům, v nichž byla samostatná výdělečná činnost vykonávána aspoň po část tohoto měsíce. Měsíční vyměřovací základ nesmí činit méně než polovinu minimální mzdy; minimální mzdou se zde rozumí částka minimální mzdy pro pracovníky v pracovním poměru odměňované měsíční mzdou,²⁶⁾ která platí k prvému dni kalendářního měsíce, ve kterém se záloha na pojistné platí.

(3) Po dni, kdy byl nebo měl být předložen přehled podle § 15 odst. 1, se záloha na pojistné ve výši podle odstavce 2 platí do dne, kdy byl nebo měl být takový přehled předložen v dalším kalendářním roce.

(4) Na základě žádosti osoby samostatně výdělečně činné příslušná okresní správa sociálního zabezpečení¹⁹⁾ poměrně sníží na dobu nejdéle tří měsíců měsíční vyměřovací základ, pokud její příjem ze samostatné výdělečné činnosti nebo příjem spolupracující osoby po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení¹³⁾ připadající v průměru na jeden kalendářní měsíc v období aspoň tří kalendářních měsíců po sobě jdoucích v kalendářním roce, ve kterém se platí zálohy na pojistné, je nejméně o jednu třetinu nižší než takový příjem připadající v předcházejícím kalendářním roce v průměru na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost.

(5) Měsíční vyměřovací základ, který osoba samostatně výdělečně činná stanovila v souladu s tímto zákonem a odvedla z něho zálohu na pojistné, nelze dodatečně měnit, s výjimkou případů uvedených v § 15 odst. 2.

(6) Zálohy na pojistné se neplatí za kalendářní měsíce, v nichž po celý kalendářní měsíc byla osoba samostatně výdělečně činná uznána neschopnou práce, byla jí nařízena karanténa podle předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem, vykonávala službu v ozbrojených silách (civilní službu) nebo jí náležela peněžitá pomoc v mateřství (peněžitá pomoc). Ustanovení předchozí věty platí obdobně, i pokud jde o zálohy na pojistné za spolupracující osoby.

¹⁷⁾ § 7 písm. c) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

¹⁸⁾ § 7 písm. c) a d) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

¹⁹⁾ § 7 písm. b) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

(7) Dlužné zálohy na pojistné se stanoví ve výši odpovídající minimální částce měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle odstavce 2.

(8) Je-li úhrn záloh na pojistné zaplacených za rozhodné období vyšší než pojistné stanovené podle § 4, jedná se o přeplatek na pojistném (§ 17).

(9) Doplatek pojistného se stanoví ve výši rozdílu mezi výší pojistného stanoveného podle § 4 a výší záloh na pojistné zaplacených za rozhodné období.

§ 14a

(1) Záloha na pojistné je na kalendářní měsíc, na který se záloha na pojistné platí, splatná nejpozději do 20. dne předcházejícího kalendářního měsíce. Pokud skutečnost uvedená v § 14 odst. 6 trvala nepřetržitě od prvního dne aspoň do 20. dne kalendářního měsíce, je záloha na pojistné splatná od osmi dnů od zániku této skutečnosti.

(2) V kalendářním měsíci, v němž vzniklo nemocenské pojištění osoby samostatně výdělečně činné nebo spolupracující osoby, je záloha na pojistné na tento měsíc splatná nejpozději do osmi dnů od vzniku nemocenského pojištění. Nejpozději do osmi dnů od vzniku nemocenského pojištění je záloha na pojistné splatná i na následující kalendářní měsíc, jestliže poslední den splatnosti zálohy na pojistné na kalendářní měsíc, v němž vzniklo nemocenské pojištění osoby samostatně výdělečně činné nebo spolupracující osoby, připadá na 21. den tohoto měsíce anebo na následující dny. Nejpozději do osmi dnů od přihlášení k nemocenskému pojištění osoby samostatně výdělečně činné nebo spolupracující osoby, které jsou účastny nemocenského pojištění již z jiného důvodu nebo jsou poživateli starobního nebo invalidního důchodu, pokud jejich nemocenské pojištění vzniklo podle § 145b odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 160/1993 Sb., jsou splatné i zálohy na pojistné za dobu od vzniku nemocenského pojištění do přihlášení k nemocenskému pojištění; pokud přihlášení k nemocenskému pojištění nastalo po 12. dni kalendářního měsíce, je do osmi dnů od tohoto přihlášení splatná i záloha na následující kalendářní měsíc.

(3) Zaniklo-li nemocenské pojištění osoby samostatně výdělečně činné nebo spolupracující osoby z důvodu nesplnění podmínky výdělku požadovaného zvláštním zákonem pro účast na nemocenském pojištění,²⁷⁾ je osoba samostatně výdělečně činná při opětovném vzniku nemocenského pojištění povinna

zaplatit zálohu na pojistné nejpozději do osmi dnů od přihlášení se k nemocenskému pojištění,²⁸⁾ a to za dobu od 1. ledna toho kalendářního roku, v němž opětovně vzniklo nemocenské pojištění.

(4) Osoba samostatně výdělečně činná může po projednání s příslušnou okresní správou sociálního zabezpečení¹⁹⁾ platit zálohy na pojistné na delší než měsíční období, avšak vždy jen dopředu a nejdéle do konce kalendářního roku.

(5) Doplatek pojistného je splatný nejpozději do osmi dnů po podání daňového přiznání za kalendářní rok, za který se pojistné platí. Nebylo-li daňové přiznání podáno ve lhůtě stanovené zvláštním zákonem,²⁹⁾ je tento doplatek splatný nejpozději do osmi dnů po uplynutí této lhůty. V případech, kdy podle § 14a odst. 2 věty třetí nebyly placeny zálohy na pojistné, je ve lhůtách uvedených v předchozích větách splatné pojistné.

§ 15

(1) Osoba samostatně výdělečně činná, která byla nemocensky pojištěna aspoň po část kalendářního roku, je povinna předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení¹⁹⁾ nejpozději do osmi dnů po podání daňového přiznání za tento kalendářní rok přehled o úhrnu záloh na pojistné zaplacených za rozhodné období, příjmech ze samostatné výdělečné činnosti a výdajích vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení,¹³⁾ podílu spolupracujících osob na společných příjmech a výdajích, vyměřovacím základem stanoveném z příjmů ze samostatné výdělečné činnosti podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) a odst. 2, pojistným vypočteném z tohoto vyměřovacího základu, nejnižším měsíčním vyměřovacím základem pro placení záloh na pojistné podle § 14 odst. 2 a doklad o dni podání daňového přiznání, a to zvlášť za sebe a zvlášť za každou spolupracující osobu, která byla aspoň po část kalendářního roku nemocensky pojištěna. Nebylo-li daňové přiznání podáno ve lhůtě stanovené zvláštním předpisem,²⁹⁾ je osoba samostatně výdělečně činná povinna předložit údaje uvedené v předchozí větě nejpozději do osmi dnů po uplynutí této lhůty. Údaj o určeném vyměřovacím základu, který osoba samostatně výdělečně činná uvedla podle věty první v přehledu, nemůže být dodatečně měněn, s výjimkou změny údajů o příjmech nebo výdajích, které osoba samostatně výdělečně činná uvedla v tomto přehledu.

²⁷⁾ § 145c odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 160/1993 Sb.

²⁸⁾ § 48 odst. 2 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona č. 160/1993 Sb.

²⁹⁾ § 40 odst. 3 a 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb.

(2) Změní-li se dodatečně údaje uvedené v odstavci 1, je osoba samostatně výdělečně činná povinná tyto změny ohlásit do osmi dnů a případné dlužné pojistné doplatit do 30 dnů ode dne, kdy se o těchto změnách dověděla.

(3) Povinnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 má i osoba samostatně výdělečně činná, která v předchozím kalendářním roce vykonávala činnost uvedenou v § 2 odst. 3 písm. a), b), c) nebo e) zákona o sociálním zabezpečení,³⁰⁾ i když v něm nebyla nemocensky pojištěna; jde-li o činnost uvedenou v § 2 odst. 4 zákona o sociálním zabezpečení,³⁰⁾ má tuto povinnost osoba samostatně výdělečně činná.

(4) Povinnosti uvedené v předchozích odstavcích se týkají též osob, které samostatnou výdělečnou činnost ukončily v kalendářním roce, v němž podávají daňové přiznání, nebo v předcházejícím kalendářním roce.

§ 16

Občan uvedený v § 3 odst. 2 odvádí pojistné na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.¹⁹⁾ Pojistné na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je splatné po kdykoliv podané přihlášce a hradí se vždy za celé kalendářní měsíce.

§ 17

Přeplatek pojistného

(1) Přeplatek na pojistném se vrací plátcí pojistného nebo jeho právnímu nástupci do pěti let po uplynutí kalendářního roku, v němž vznikl, pokud není jiného splatného závazku vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení. Je-li takový závazek, použije se přeplatku na pojistném k jeho úhradě.

(2) Česká správa sociálního zabezpečení nebo příslušná okresní správa sociálního zabezpečení¹⁹⁾ je povinna vrátit přeplatek na pojistném do jednoho měsíce od obdržení žádosti o jeho vrácení nebo ode dne, kdy tento přeplatek zjistila.

§ 18

Promlčení pojistného

(1) Právo předepsat dlužné pojistné se promlčuje za 10 let ode dne splatnosti. Byl-li proveden úkon ke zjištění výše pojistného nebo jeho vyměření, plyne nová promlčecí lhůta ode dne, kdy se o tom plátce pojistného dozvěděl.

(2) Právo vymáhat pojistné se promlčuje za 10 let od právní moci platebního výměru, jímž bylo vyměřeno.

§ 19

Způsob placení pojistného

(1) Pojistné se platí v české měně

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u banky na příslušný účet příslušné správy sociálního zabezpečení (§ 9, 10), nebo
- b) v hotovosti poštovní poukázkou na příslušný účet podle písmene a).

(2) Za den platby pojistného se považuje

- a) u bezhotovostních převodů z účtů u banky den, kdy bylo uskutečněno odepsání z účtu plátce pojistného,
- b) u plateb v hotovosti den, kdy banka, pošta nebo jiná oprávněná osoba hotovost přijala nebo převzala.

(3) Banky a pošty jsou povinny převést platby na příslušné účty příslušných správ sociálního zabezpečení (§ 9, 10), vždy nejpozději následující pracovní den poté, kdy platba z účtu plátce pojistného byla uskutečněna nebo kdy byla ve prospěch účtu příslušné správy sociálního zabezpečení v hotovosti přijata. Pokud je účet příslušné správy sociálního zabezpečení u jiné banky než účet plátce pojistného, z něhož je platba převedena, je banka, která platbu uskutečňuje, povinna převést uhrazovanou částku té bance, u které je veden účet příslušné správy sociálního zabezpečení, ve lhůtě uvedené v předchozí větě. Stejným způsobem se postupuje u plateb přijímaných ve prospěch účtu příslušné správy sociálního zabezpečení v hotovosti. Banka, u které je veden účet příslušné správy sociálního zabezpečení, připíše v jeho prospěch takto převedené platby nejdéle následující pracovní den poté, co k těmto peněžním prostředkům získala dispoziční právo. Současné jsou banky a pošty povinny sdělit příslušným správám sociálního zabezpečení den, kdy došlo k odepsání platby z účtu plátce pojistného. V případě nedodržení těchto lhůt jsou povinny uhradit příslušné správě sociálního zabezpečení úrok ve výši běžné diskontní sazby České národní banky z částky včas nepřevedené.

§ 20

Penále

(1) Nebylo-li pojistné zapláceno ve stanovené lhůtě anebo bylo-li zapláceno v nižší částce, než které mělo být zapláceno, je plátce pojistného povinen platit penále. Penále činí 0,3 % dlužné částky za každý

³⁰⁾ Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění zákona ČNR č. 37/1993 Sb.

kalendářní den, ve kterém některá z těchto skutečností trvala. Pro výši zálohy na pojistné platí obdobně ustanovení § 14 odst. 7.

(2) Pokud jde o splatnost penále, způsob jeho placení, jeho vymáhání, promlčení a vrácení přeplatku na penále, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 21

Přirážka k pojistnému na sociální zabezpečení

(1) Přirážku k pojistnému na sociální zabezpečení (dále jen „přirážka k pojistnému“) uloží příslušná okresní správa sociálního zabezpečení²⁰⁾ organizaci nebo malé organizaci, jestliže

- a) výrobní zařízení organizace nebo malé organizace podle pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci nevyhovuje předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nebo
- b) výrobní zařízení organizace nebo malé organizace podle pravomocného rozhodnutí příslušného zdravotnického orgánu nevyhovuje předpisům zdravotnickým nebo hygienickým, nebo
- c) podle zjištění příslušného orgánu odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci nebo zdravotnického orgánu není provozováno předepsané zařízení na ochranu života a zdraví zaměstnanců.

(2) Výše přirážky k pojistnému může činit až 5 % z vyměřovacího základu [§ 5 odst. 1 písm. b)] za jednotlivé měsíce, za které se přirážka k pojistnému platí. Jestliže se zjištěné nedostatky týkají jen nižší složky organizace nebo malé organizace, stanoví se přirážka k pojistnému jen z úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců v této nižší složce.

(3) Přirážku k pojistnému je organizace nebo malá organizace povinna platit od prvního dne kalendářního měsíce, v němž nabylo právní moci rozhodnutí uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b), anebo v němž došlo ke zjištění uvedenému v odstavci 1 písm. c), a to až do konce kalendářního měsíce, v němž byly zjištěné nedostatky odstraněny. Byla-li stanovena lhůta k odstranění nedostatků, je organizace nebo malá organizace povinna platit přirážku k pojistnému až od prvního dne kalendářního měsíce, v němž tato lhůta prošla a nedostatky trvají dál.

(4) Pokud jde o splatnost přirážky k pojistnému,

způsob jejího placení, její vymáhání, promlčení a vrácení přeplatku k přirážce na pojistném, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 22

Pokuty

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 9 odst. 3, § 10 větě čtvrté, § 11 a § 24 větě druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení²¹⁾ uložit organizaci nebo malé organizaci pokutu až do výše 10 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění nebo porušení povinnosti.

(2) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 15 a § 24 větě druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení²²⁾ uložit osobě samostatně výdělečně činné pokutu až do výše 10 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění či porušení povinnosti.

(3) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se příslušná okresní správa sociálního zabezpečení dozvěděla o nesplnění nebo porušení povinnosti, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(4) Pokud jde o způsob placení a vymáhání pokuty, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 23

Počítání času

(1) Lhůta určená podle dní počíná dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek.

(2) Poslední den lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá událost, od níž lhůta počíná. Není-li takový den v měsíci, připadne poslední den lhůty na poslední den v měsíci.

(3) Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

§ 24

Tiskopisy

Česká správa sociálního zabezpečení je povinna zajistit vydávání tiskopisů potřebných k hlášení údajů stanovených tímto zákonem. Tyto tiskopisy jsou poplatníci pojistného uvedení v § 3 povinni používat.

²⁰⁾ § 104b odst. 2 písm. a) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

²¹⁾ § 104b odst. 1 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

²²⁾ § 104b odst. 2 písm. b) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 590/1992 Sb.

§ 25

Zvláštní ustanovení

(1) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Vězeňské služby České republiky a Policie České republiky s těmito odchylkami:

- a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím ministerstvo spravedlnosti České republiky a ministerstvo vnitra České republiky,
- b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o organizaci a malé organizaci, rozumí se tím útvar Vězeňské služby České republiky a zaměstnavatel příslušníka Policie České republiky.

(2) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky ostatních ozbrojených bezpečnostních sborů a bezpečnostních služeb a pro příslušníky ozbrojených sil s místem služebního působiště (zařazení) na území České republiky, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, s těmito odchylkami:

- a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím příslušný orgán provádějící sociální zabezpečení těchto příslušníků,
- b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o organizaci a malé organizaci, rozumí se tím příslušný útvar ozbrojených bezpečnostních sborů, bezpečnostních služeb a ozbrojených sil.

§ 25a

Úhrada odvedeného pojistného

Pokud se podle zvláštního předpisu³¹⁾ uhrazuje náhrada mzdy, mzdové vyrovnání, doplatek ke mzdě nebo jiné obdobné plnění, uhrazuje se zaměstnavateli též pojistné, které je povinen z těchto plnění platit [§ 7 odst. 1 písm. a)]; to platí obdobně i pro úhradu nákladů na vytvoření veřejně prospěšné práce³²⁾ a pro výplatu odměn a mezd, které provádí zaměstnavatel z finančních prostředků odborové organizace,³³⁾ pokud se v kolektivní smlouvě nestanoví jinak.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 26

(1) Pojistné podle tohoto zákona, placené zaměst-

nanci, organizacemi a malými organizacemi se poprvé platí za měsíc leden 1993.

(2) Pro odvod pojistného²³⁾ za rok 1992 a předchozí léta a z příjmů zúčtovaných do prosince 1992 včetně se použijí dosavadní předpisy.

(3) Pojistné zaplacené na leden 1993 v souladu s předpisy platnými před účinností tohoto zákona osobou samostatně výdělečně činnou, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost před 1. lednem 1993, se považuje za pojistné zaplacené podle tohoto zákona.

(4) Pojistné, které je osoba samostatně výdělečně činná, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost před 1. lednem 1993, povinna platit podle tohoto zákona, se na měsíce únor až červenec 1993 stanoví z vyměřovacího základu, který odpovídá 45 % rozdílu mezi předpokládanými příjmy ze samostatné výdělečné činnosti, dosaženými v roce 1992, a předpokládanými výdaji, vynaloženými na jejich dosažení, zajištění a udržení, a který připadá v průměru na jeden kalendářní měsíc z kalendářních měsíců, v nichž v roce 1992 byla účastna nemocenského a důchodového zabezpečení anebo v nichž sice nemocenského a důchodového zabezpečení účastna nebyla, avšak vykonávala samostatnou výdělečnou činnost. Vyměřovací základ za kalendářní měsíc však nesmí být nižší než polovina částky minimální mzdy pracovníků v pracovním poměru odměňovaných měsíční mzdou, která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém se pojistné platí. Pokud takto stanovený vyměřovací základ je nižší než vyměřovací základ stanovený podle § 5 odst. 1 písm. c), upraví se v souladu s citovaným ustanovením a dlužné pojistné se doplatí do 31. července 1993.

(5) U osoby samostatně výdělečně činné, která provozuje zemědělskou výrobu, hospodaření v lesích a na vodních plochách, anebo vykonává uměleckou nebo jinou tvůrčí činnost na základě zákona o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon),¹⁶⁾ anebo vykonává činnost restaurátora kulturních památek a sbírkových předmětů, se postupuje obdobně podle odstavce 4 s tím rozdílem, že pokud o to požádá, vychází se při stanovení pojistného na měsíce únor až červenec 1993 z období, po které takovou činnost před 1. lednem 1993 vykonávala, nejvýše

³¹⁾ Např. § 125 odst. 7 zákoníku práce, § 8 odst. 2 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, § 24a odst. 1 nařízení vlády ČSSR č. 223/1988 Sb., kterým se provádí zákoník práce, ve znění nařízení vlády č. 13/1991 Sb., § 7 odst. 4 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci.

³²⁾ § 5 odst. 1 písm. d) vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 22/1991 Sb., kterou se stanoví podrobnosti zřizování společensky účelných pracovních míst a vytváření veřejně prospěšné práce.

³³⁾ § 2 odst. 3 a § 8 vyhlášky Ústřední rady odborů a federálního ministerstva financí č. 172/1973 Sb., o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.

²³⁾ § 57 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb. a zákona č. 306/1991 Sb.

však z období tří kalendářních roků po sobě jdoucích.

(6) Při stanovení pojistného,²⁴⁾ které osoba samostatně výdělečně činná dluží za období před 1. lednem 1993, se postupuje podle předpisů platných před 1. lednem 1993.

(7) Osoba samostatně výdělečně činná, která před 1. lednem 1993 zaplatila pojistné v souladu s předpisy platnými před 1. lednem 1993 i na období po 31. prosinci 1992, je povinna doplatit za měsíce únor 1993 a následující měsíce případné dlužné pojistné podle tohoto zákona nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, na který bylo pojistné ještě takto zaplacen.

(8) Ustanovení odstavců 3 až 7 platí obdobně pro pojistné za spolupracující osoby.

(9) Pojistné na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené občanem pracujícím v cizině (§ 3 odst. 2) za dobu takového zaměstnání před 1. lednem 1993 se platí ve výši stanovené tímto zákonem.

§ 27

Organizace a malé organizace, které byly v prosinci 1992 plátcí odvodu z objemu mezd podle zákona č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění pozdějších předpisů, daně z objemu mezd podle zákona č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění pozdějších předpisů, nebo daně z objemu mezd a odměn podle zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů, jsou povinny nejpozději do 8. ledna 1993 zaplatit pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ve výši 27 % ze základu pro tento odvod nebo tuto daň, který byl rozhodný pro zaplacení zálohy na tento odvod nebo tuto daň za prosinec 1992. Organizace a malé organizace, jejichž činnost má sezónní charakter a u nichž základ pro určení výše pojistného přesahoval předpokládaný základ výpočtu podle pravidel tohoto ustanovení pro měsíc leden 1993 o více než 25 %, jsou povinny do 8. ledna 1993 zaplatit pojistné ve stejné procentní výši, avšak určené ze základu daného jako průměr základů připadajících na jednotlivé měsíce roku 1992. Ustanoveními předchozích vět není dotčena povinnost zaplatit pojistné podle § 26 odst. 1 za leden 1993.

§ 28

Družstvo, které podle dosavadních předpisů²⁵⁾ přispívalo za své členy na částečnou úhradu nákladů

jejich sociálního zabezpečení, provede podle těchto předpisů vyúčtování záloh na úhrn příspěvků na částečnou úhradu nákladů sociálního zabezpečení, odvedených za rok 1992, nejpozději při výběru peněžních prostředků na výplatu odměn za práci v únoru 1993.

§ 29

Česká správa sociálního zabezpečení může určit, že organizace, malá organizace nebo nápravně výchovný ústav odvádějí pojistné nebo rozdíl mezi pojistným a vyplacenými dávkami nemocenského pojištění a rodičovského příspěvku na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení, která potom plní i ostatní úkoly, které jinak pro Českou správu sociálního zabezpečení vyplývají z ustanovení § 9 a 10.

§ 30

Rozhoduje-li příslušný orgán sociálního zabezpečení po 31. prosinci 1992 o penále, přírážce k pojistnému nebo o pokutách, postupuje se podle dosavadních předpisů, pokud skutečnosti rozhodné pro jejich uložení nastaly před účinností tohoto zákona.

§ 31

Pokud je v dosavadních zákonech uveden pojem „pojistné sociálního pojištění“ a „pojistné zaměstnanosti“, rozumí se tím pojistné podle tohoto zákona.

§ 32

Zrušují se s působností pro Českou republiku:

1. § 56 a 57 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb. a zákona č. 306/1991 Sb.
2. § 101 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb.
3. § 11 písm. b) věta za středníkem a § 145b odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.
4. Vyhláška č. 91/1958 Sb., kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, ve znění vyhlášky č. 191/1960 Sb., vyhlášky č. 6/1967 Sb., vyhlášky č. 178/1968 Sb., vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 262/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.
5. § 145a vyhlášky federálního ministerstva práce

²⁴⁾ § 145b zákona č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 110/1991 Sb. a zákona ČNR č. 582/1991 Sb.

²⁵⁾ § 101 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb.

a sociálních věcí č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 164/1979 Sb., vyhlášky č. 149/1988 Sb. a vyhlášky č. 260/1990 Sb.

§ 33

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

(2) Tento zákon pozbývá platnosti dne 31. prosince 1993.

x x x

Zákon ČNR č. 10/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1993, o změně a doplnění některých zákonů České národní rady a některých dalších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1993. Zákon č. 160/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 1993.

x x x

Čl. IV zákona č. 160/1993 Sb. zní:

Čl. IV

Přechodná ustanovení

(1) Zálohy na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné“) podle čl. I tohoto zákona se platí poprvé na měsíc srpen 1993, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná, která byla nemocensky pojištěna před 1. lednem 1993, platí zálohy na pojistné poprvé v den jejich splatnosti následující po dni podání daňového přiznání za rok 1992, ne však dříve než na měsíc srpen 1993. Měsíčním vyměřovacím základem pro stanovení záloh na pojistné je nejméně 35 % z částky rovnající se průměru, který z příjmu ze samostatné výdělečné činnosti za rok 1992 po odpočtu výdajů na jeho dosažení, zajištění a udržení připadá na jeden kalendářní měsíc roku 1992; přitom se přihlíží jen k těm kalendářním měsícům, v nichž nemocenské pojištění trvalo aspoň po část měsíce nebo v nichž samostatná výdělečná činnost byla vykonávána aspoň po část měsíce.

(3) Pojistné, a to včetně dlužného pojistného, které osoba samostatně výdělečně činná zaplatila podle právní úpravy účinné v době od 1. ledna 1993 do 30. června 1993 a odstavce 6 na jednotlivé kalendářní měsíce roku 1993, se považuje za zálohy na pojistné. Ustanovení předchozí věty neplatí pro osoby samostatně výdělečně činné, které zahájily samostat-

nou výdělečnou činnost v době od 1. ledna 1993 do 30. června 1993, popřípadě pro osoby samostatně výdělečně činné, u kterých se má podle čl. IX odst. 3 věty druhé zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., o změnách v nemocenském a sociálním zabezpečení a některých procovněprávních předpisů, za to, že tuto činnost zahájily dnem 1. ledna 1993, pokud při podání přehledu podle § 15 odst. 1 zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění čl. I bodu 13 tohoto zákona, podle příjmů za rok 1993 požádaly, aby se vyměřovací základ za rok 1993 stanovil z té části příjmu ze samostatné výdělečné činnosti za rok 1993 po odpočtu výdajů na jeho dosažení, zajištění a udržení, která odpovídá obdobím, na které byly placeny zálohy na pojistné.

(4) Vyměřovací základ podle právní úpravy účinné v době od 1. ledna 1993 do 30. června 1993, z něhož bylo zapláceno pojistné, se považuje za měsíční vyměřovací základ.

(5) Osoba samostatně výdělečně činná, která před 1. lednem 1993 zaplatila pojistné v souladu s předpisy platnými před 1. lednem 1993 i na období po 31. prosinci 1992, je povinna doplatit za srpen 1993 a následující měsíce případné dlužné zálohy na pojistné podle tohoto zákona nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, za který bylo pojistné ještě takto zapláceno.

(6) Pojistné, které osoba samostatně výdělečně činná měla zaplatit přede dnem účinnosti tohoto zákona a které mělo být stanoveno podle předpisů platných od 1. ledna 1993 do dne účinnosti tohoto zákona, se stanoví podle těchto předpisů. Vyměřovací základ pro doplatek dlužného pojistného podle § 26 odst. 4 věty třetí zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, se však stanoví podle čl. I tohoto zákona; pro doplatek tohoto dlužného pojistného platí přitom lhůta uvedená v tomto ustanovení.

(7) Osoba samostatně výdělečně činná, která byla před 1. červencem 1993 vyňata z nemocenského pojištění na základě § 145d zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., se může přihlásit k nemocenskému pojištění do 31. července 1993, jinak její nemocenské pojištění zanikne k 31. červenci 1993. Do dne, kdy se přihlásí k nemocenskému pojištění, nejdéle však do 31. července 1993, je vyňata z nemocenského pojištění. Ochranná lhůta zde však neplyne. Pokud taková osoba samostatně výdělečně činná nezačala do 31. prosince 1993 opětovně vykonávat samostatnou výdělečnou činnost, nevztahuje se na ni odstavec 3 věta první.

(8) Osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna nemocenského pojištění již z jiného důvodu nebo je poživitelem starobního nebo invalidního důchodu a která zahájila samostatnou výdělečnou činnost v roce 1992 po 30. září, se může do 31. července 1993 odhlásit z nemocenského pojištění, jestliže její příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení nedosáhl v roce 1992 v průměru na jeden kalendářní měsíc z měsíců po zahájení samostatné výdělečné činnosti (včetně tohoto měsíce) částky 2200 Kč. Pojistné zaplacené za dobu před zánikem nemocenského pojištění podle věty první se nepovažuje za zálohy na pojistné; vyměřovacím základem, z něhož se zjišťuje denní vyměřovací základ pro stanovení dávek nemocenského pojištění, na které vznikne nárok po 30. červnu 1993, je úhrn vyměřovacích základů pro stanovení pojistného podle právní úpravy platné před 1. červencem 1993.

(9) Osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna nemocenského pojištění již z jiného důvodu nebo je poživitelem starobního nebo invalidního důchodu a která zahájila samostatnou výdělečnou činnost v roce 1993 před 1. červencem, se může do 31. prosince 1993 odhlásit z nemocenského pojištění.

(10) Osoba samostatně výdělečně činná, která byla aspoň ještě dne 31. prosince 1992 nemocensky pojištěna již z jiného důvodu nebo byla poživitelem starobního nebo invalidního důchodu a která podle úpravy platné před 1. červencem 1993 nebyla nemocensky pojištěna jako osoba samostatně výdělečně činná, se může do 31. července 1993 přihlásit k nemocenskému pojištění, pokud v období do 30. června 1993 zaniklo její nemocenské pojištění z jiného důvodu nebo zanikl nárok na invalidní důchod nebo na výplatu starobního důchodu. Nemocenské pojištění vzniká dnem následujícím po dni zániku nemocenského pojištění z jiného důvodu nebo nároku či výplaty takového důchodu. Zálohy na pojistné za dobu

od vzniku nemocenského pojištění zaplatí ve výši podle tohoto zákona (čl. I), a to nejpozději do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona.

(11) Za příjem osoby samostatně výdělečně činné se v roce 1992 považuje příjem ze samostatné výdělečné činnosti podléhající dani z příjmů obyvatelstva nebo dani z příjmů z literární a umělecké činnosti¹⁾ po odpočtu výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

(12) Do příjmu dosaženého osobou samostatně výdělečně činnou v roce 1992 se nezahrnuje podnikatelská odměna²⁾ společníka společnosti s ručením omezeným a komanditisty komanditní společnosti.

(13) Ustanovení § 26 odst. 4, 5 a 7 zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., se nepoužije pro pojistné splatné po 30. červnu 1993, pokud se v tomto článku nestanoví jinak.

(14) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně i pro spolupracující osoby.

(15) Výše penále ukládaného za dobu před 1. červencem 1993 se řídí předpisy platnými před 1. červencem 1993. Pokud skutečnosti rozhodné pro uložení pokuty nastaly před 1. červencem 1993, postupuje se podle předpisů platných před 1. červencem 1993.

(16) Vyměřovacím základem, z něhož se zjišťuje denní vyměřovací základ pro stanovení dávek nemocenského pojištění, na které vznikne nárok přede dnem, kdy osoba samostatně výdělečně činná předloží příslušné okresní správě sociálního zabezpečení přehled podle § 15 odst. 1 zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění čl. I bodu 13 tohoto zákona, podle příjmů za rok 1993, je úhrn měsíčních vyměřovacích základů pro zálohy na pojistné.

Uhde v. r.

¹⁾ Zákon č. 389/1990 Sb., o daních z příjmů obyvatelstva, ve znění zákona č. 578/1991 Sb.

Zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění zákona č. 160/1968 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.

²⁾ § 7 odst. 2 zákona č. 389/1990 Sb.

261

VYHLÁŠKA

České národní banky

ze dne 1. října 1993

o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun k prvnímu výročí schválení Ústavy České republiky

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance:

§ 1

(1) U příležitosti prvního výročí schválení Ústavy České republiky se vydávají pamětní stříbrné dvousetkoruny (dále jen „dvousetkoruna“).

(2) Dvousetkoruna se vydává v běžném provedení a ve zvláštním provedení určeném pro sběratelské účely s leštěným polem mince a matovým reliéfem (dále jen „zvláštní provedení“).

(3) Dvousetkoruna v běžném i zvláštním provedení se razí ze slitiny obsahující 900 dílů stříbra a 100 dílů mědi. Hmotnost dvousetkoruny je 13 g, průměr 31 mm a síla 2,2 mm. Hrana dvousetkoruny v běžném provedení je vroubkovaná, hrana dvousetkoruny ve zvláštním provedení je hladká. Při ražbě dvousetkoruny v běžném i zvláštním provedení je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 0,13 g, v průměru 0,1 mm, v síle 0,1 mm a v obsahu stříbra 0,5 %.

§ 2

(1) Na lici dvousetkoruny je stylizovaný velký státní znak České republiky. Vpravo od státního znaku je v jednom řádku ve svislém směru umístěn název státu „ČESKÁ REPUBLIKA“. Pod státním znakem je označení nominální hodnoty mince se zkratkou peněžní jednotky „200 Kč“. Letopočet vydání dvousetkoruny „1993“ je umístěn pod zkratkou peněžní jednotky. Uprostřed pod letopočtem vydání je značka mincovny, která dvousetkorunu razila.

(2) Na rubu dvousetkoruny je v levé části pole mince umístěno ve dvou řádcích datum schválení Ústavy České republiky „16. 12. 1992“. Vpravo od data je ve dvou řádcích ve svislém směru umístěn nápis „ÚSTAVA ČESKÉ REPUBLIKY“. Autorkou návrhu dvousetkoruny je Jitka Jelínková. Iniciály jejího jména „JJ“ ve čtvercovém orámování jsou umístěny při pravém spodním okraji mince.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. prosince 1993.

Guvernér:

v z. Ing. Kysilka CSc. v. r.
viceguvernér

262

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 9. července 1993 byla v Českém Krumlově podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a Rakouskou spolkovou vládou o hospodářské, průmyslové, technické a technologické spolupráci.

Dohoda na základě svého článku 10 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 1. října 1993. Tímto dnem pozbyla platnosti Dohoda o hospodářské a průmyslové spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou ze dne 12. září 1971, vyhlášená pod č. 48/1972 Sb.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a Rakouskou spolkovou vládou o hospodářské, průmyslové, technické a technologické spolupráci

Vláda České republiky a Rakouská spolková vláda, dále jen „smluvní strany“

vedeny přáním rozvíjet stávající přátelské vztahy a podporovat hospodářskou, průmyslovou, technickou a technologickou spolupráci mezi oběma zeměmi na základě rovnoprávnosti a oboustranné výhodnosti,

v přesvědčení, že tato dohoda zajistí příznivé předpoklady a vhodnou základnu k dalšímu rozvoji vzájemné spolupráce,

v souladu s platnými smluvními dokumenty mezi Českou republikou a Rakouskem, zvláště pak s Dohodou mezi státy ESVO a ČSFR z 20. března 1992 a bilaterální zemědělskou dohodou z 12. června 1992, jakož i na základě platných právních předpisů v každém z obou států,

vycházejíce ze zásad tržního hospodářství,
se dohodly takto:

Článek 1

(1) Smluvní strany budou v rámci svých možností a platných právních předpisů v každém z obou států podporovat a rozvíjet spolupráci mezi podniky, organizacemi, společnostmi a institucemi (dále nazývané „podniky“) obou států na hospodářském, průmyslovém, technickém a technologickém úseku.

(2) Smluvní strany souhlasí, že možnosti spolupráce jsou zejména v následujících oblastech:

- normalizace a posuzování shody;
- ochrana životního prostředí;
- stavební právo a stavební činnost (zvláště pozemní a inženýrské stavby) včetně zkoušení stavebních materiálů;
- energie, zejména technika na úsporu energie, budování nebo sanace elektráren, výzkum a uplatnění obnovitelných energií;
- elektrotechnický a elektronický průmysl;
- výroba zařízení a strojů;
- chemický a petrochemický průmysl;
- zdravotnictví, zdravotnická technika a farmaceutický průmysl;
- dřevozpracující průmysl, zvláště výroba celulózy a papíru;
- hutnictví a metalurgie, včetně metalurgie barevných kovů a kovo zpracující průmysl;
- polygrafický průmysl;
- textilní a kožedělný průmysl;
- potravinářský průmysl;
- zemědělství, lesní a vodní hospodářství;

- chov zvířat a pěstování rostlin;
- aplikovaný výzkum;
- poradenství a další služby pro hospodářství;
- cestovní ruch;
- odpadové hospodářství.

(3) Vědomy si nutnosti vytváření hospodářsky a ekologicky příznivých systémů infrastruktury, budou smluvní strany věnovat prioritní zájem spolupráci v následujících oblastech:

- železnice;
- letecká doprava;
- stavba silnic;
- telekomunikace;
- zásobování energií a teplem;
- vodní hospodářství.

Článek 2

Obě smluvní strany uznávají zvláštní význam, který přísluší ochraně životního prostředí jako neodmyslitelnému aspektu moderního hospodářského rozvoje. Při uskutečňování spolupráce v rámci této dohody a zvláště v oblastech uvedených v článku 1 budou smluvní strany v rámci svých možností a platných právních předpisů podporovat zavádění účinných a moderních technologií ochrany životního prostředí.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat ochranu průmyslového vlastnictví a její prosazování v rámci svých možností a příslušných právních předpisů, zvláště na základě Pařížské unijní úmluvy o ochraně průmyslového vlastnictví, a budou přijímat opatření k prohloubení a rozšíření této spolupráce.

Článek 4

Při plnění této dohody bude věnována zvláštní pozornost následujícím formám spolupráce:

- kooperační smlouvy mezi podniky s cílem efektivnějšího využívání výrobních kapacit, snižování výrobních nákladů a zvyšování mezinárodní konkurenceschopnosti;
- přímé investice formou podnikových účastí, zakládání společných podniků nebo účast na privatizačních záměrech;
- výměna patentů a licencí, jakož i podnikových ochranných práv, ekonomických, technických a průmyslových zkušeností, jakož i příprava a uskutečňování společných projektů v oblasti aplikovaného výzkumu;

- harmonizace norem a technických předpisů v souladu s evropskou integrací;
- vyhotovování „feasibility“ studií;
- organizace výchovy, zaškolování a prohlubování znalostí vedoucích pracovníků;
- organizace a provádění společných seminářů, symposií, konferencí a kontaktů mezi experty;
- poradenské služby, zvláště v oblastech marketingu, strategického plánování, kontrolní činnosti, cenové analýzy a prodejní výchovy;
- uzavírání dohod mezi podnikatelskými svazy;
- podpora regionální spolupráce v oblasti veletrhů a výstav.

Článek 5

Hospodářská, průmyslová, technická a technologická spolupráce mezi podniky obou států bude v rámci této dohody prováděna zpravidla na komerčním základě.

Článek 6

Smluvní strany uznávají užitečnost a nutnost větší účasti malých a středních podniků na zahraničně obchodních vztazích a budou podporovat příslušné snahy v rámci svých možností a podle platných předpisů v jednotlivých státech.

Článek 7

Změny či ukončení platnosti této dohody nemají žádný vliv na provádění smluv, které byly dříve uzavřeny mezi podniky obou států.

Článek 8

(1) Touto dohodou se zřizuje Smíšená komise, která na přání jedné ze smluvních stran se bude scházet střídavě v České republice a v Rakouské republice.

(2) Smíšená komise se bude zabývat všemi otázkami souvisejícími s prováděním této dohody, zejména:

- posuzováním rozvoje obchodních vztahů mezi oběma zeměmi;

Za vládu České republiky:
Ing. Vladimír Dlouhý CSc. v. r.
ministr průmyslu a obchodu

- vyhledáváním nových možností, jakož i podporou budoucí spolupráce;
- vypracováváním návrhů na zlepšení podmínek spolupráce;
- kontrolou uskutečňování této dohody, jakož i doporučováním dalšího rozšíření spolupráce.

(3) Smíšená komise může k řešení konkrétních otázek zřídit pracovní skupiny.

Článek 9

(1) V případě účasti jedné ze smluvních stran nebo obou smluvních stran v Evropském hospodářském prostoru nebo při vstupu do Evropských společenství nebo do některé nástupnické organizace, budou smluvní strany touto dohodou vázány do té míry, která je pro účastníka Evropského hospodářského prostoru nebo člena Evropských společenství nebo některé nástupnické organizace slučitelná s existujícími povinnostmi s ohledem na příslušná platná právní ustanovení.

(2) V tomto případě přistoupí obě strany ke společným konzultacím.

Článek 10

(1) Tato dohoda vstupuje v platnost první den třetího měsíce následujícího po měsíci jejího podpisu.

(2) Platnost Dohody se stanovuje na dobu pěti let a prodlužuje se vždy o jeden další rok, pokud ji některá ze smluvních stran písemně nevypoví tři měsíce před uplynutím její platnosti.

(3) Po vstupu této dohody v platnost nebude dále uplatňována Dohoda o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci mezi vládou ČSSR a Rakouskou spolkovou vládou z 12. 9. 1971.

(4) Soukromoprávní smlouvy, které byly uzavřeny v rámci Dohody uvedené v odstavci 3, nebudou touto dohodou dotčeny.

Dáno v Českém Krumlově dne 9. července 1993 ve dvou původních vyhotoveních v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Rakouskou spolkovou vládu:
Wolfgang Schüssel v. r.
ministr hospodářství

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

v zákonu č. 160/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., a některé další zákony

V čl. II bodu 11 má v třetím řádku místo „v § 48 odst. 1 a 6“ správně být „v § 48 odst. 1 až 6“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hyberská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.